

عنوان مقاله:

مزایای کشت توأم میگو و سایر آبزیان

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های محیط زیست و کشاورزی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

متین خالقی - عضو هیات علمی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خالد خالقی - دانشجوی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

خلاصه مقاله:

میگو در میان سخت پوستان برای آبی پروری ترجیح داده می شود و اثبات این ادعا اختصاص گسترده وسیعی از مزارع پرورشی به این گونه می باشد (Martínez-Porchas et al., 2010). با این حال گسترش بیش از حد صنعت پرورش میگو نگرانی های زیست محیطی به همراه دارد که این به علت تجمع زیاد مواد مغذی و عدم تصفیه پساب ها در این سیستم می باشد. این مواد آلی و مغذی اگر قبل از پراکندگی در محیط تصفیه نشوند، ممکن است منجر به کاهش اکسیژن محلول و افزایش بیش از حد مواد مغذی یونریفیکاسیون شوند و در نهایت در بستر رسوب می کنند و علاوه بر مسائل زیست محیطی، ضرر اقتصادی و کاهش سود را به همراه دارند (Yuan et al., 2010) از طرفی، پرورش میگو در سیستم های متراکم، محیطی سرشار از مواد مغذی ایجاد کرده که برای رشد باکتری ها و پاتوژن ها بسیار مطلوب می باشد. (Thomas et al., 2010). استفاده از گونه های دیگر آبی همراه با میگو در مزارع پرورشی باعث کاهش مواد مغذی محلول، فیلتر کردن ذرات معلق، تغذیه از مواد آلی اضافی، بهبود کیفیت آب و افزایش مقاومت در برابر بیماری های می شود (Martínez-Porchas et al., 2010).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/429022>

